

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 2. jūnijā
(OR. en)

10136/23
ADD 1

Starpiestāžu lieta:
2023/0170(NLE)

JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 1. jūnijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 281 final
Temats:	PIELIKUMS dokumentam - Priekšlikums Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs kļūt vai turpināt būt par 2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību līgumslēdzējām pusēm

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 281 final.

Pielikumā: COM(2023) 281 final

Briselē, 31.5.2023.
COM(2023) 281 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums Padomes lēmumam,

**ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs kļūt vai turpināt būt par
2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību
līgumslēdzējām pusēm**

PIELIKUMS
KONVENCIJA PAR PIEAUGUŠO PERSONU
STARPTAUTISKO AIZSARDZĪBU

(Noslēgta 2000. gada 13. janvārī)

Šīs Konvencijas parakstītājas valstis,
ņemot vērā nepieciešamību pēc to pieaugušo aizsardzības starptautiskās situācijās, kuri savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ nespēj paši aizsargāt savas intereses, vēlēdamās novērst savu tiesību sistēmu pretrunas saistībā ar jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu un izpildi attiecībā uz pieaugušo aizsardzības pasākumiem, vēršot uzmanību uz to, cik svarīga ir starptautiska sadarbība pieaugušo aizsardzības jomā, apstiprinot, ka galvenie apsvērumi ir pieaugušā interešu un cieņas un autonomijas ievērošana, ir vienojušās par šādiem noteikumiem.

I NODAĻA — KONVENCIJAS DARBĪBAS JOMA

1. pants

- (1) Šo Konvenciju piemēro to pieaugušo aizsardzībai starptautiskās situācijās, kuri savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ nespēj paši aizsargāt savas intereses.
- (2) Tās mērķi ir:
 - a) noteikt valsti, kuras iestādēm ir jurisdikcija veikt pasākumus, kas vērsti uz pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzību;
 - b) noteikt, kuri tiesību akti minētajām iestādēm jāpiemēro, īstenojot savu jurisdikciju;
 - c) noteikt pieaugušo pārstāvībai piemērojamus tiesību aktus;
 - d) nodrošināt šādu aizsardzības pasākumu atzīšanu un izpildi visās Līgumslēdzējās valstīs;
 - e) izveidot sadarbību starp Līgumslēdzēju valstu iestādēm, kas var būt vajadzīga šīs Konvencijas mērķu sasniegšanai.

2. pants

- (1) Šajā Konvencijā pieaugušais ir persona, kas sasniegusi 18 gadu vecumu.
- (2) Šo Konvenciju piemēro arī pasākumiem attiecībā uz pieaugušo, kurš pasākumu veikšanas laikā nav sasniedzis 18 gadu vecumu.

3. pants

1. pantā minētie pasākumi var jo īpaši attiekties uz:

- a) rīcībnespējas noteikšanu un aizsardzības režīma noteikšanu;
- b) pieaugušā nodošanu tiesu vai administratīvas iestādes aizsardzībā;
- c) aizbildnību, aizgādību un līdzīgiem tiesiskiem režīmiem;

- d) jebkuras tādas personas vai iestādes iecelšanu un funkcijām, kas ir atbildīga par pieaugušā personu vai īpašumu, pārstāv pieaugušo vai palīdz viņam;
- e) pieaugušā ievietošanu kādā iestādē vai citā vietā, kur var nodrošināt aizsardzību;
- f) pieaugušā īpašuma pārvaldīšanu, saglabāšanu vai atsavināšanu;
- g) atļauju veikt īpašu iejaukšanos pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzībai.

4. pants

- (1) Šo Konvenciju nepiemēro attiecībā uz:
 - a) uzturēšanas saistībām;
 - b) laulības vai līdzīgu attiecību nodibināšanu, anulēšanu un šķiršanu, kā arī laulāto atšķiršanu;
 - c) mantiskajām attiecībām saistībā ar laulību vai līdzīgām attiecībām;
 - d) trastiem un mantošanu;
 - e) sociālo nodrošinājumu;
 - f) vispārējiem publiskiem pasākumiem veselības jomā;
 - g) pasākumiem, kas veikti attiecībā uz personu sakarā ar šīs personas izdarītajiem kriminālpārkāpumiem;
 - h) lēmumiem par patvēruma tiesībām un imigrāciju;
 - i) pasākumiem, kas vērsti tikai uz sabiedrības drošību.
- (2) Šā panta 1. punkts attiecībā uz tajā minētajiem jautājumiem neietekmē personas tiesības rīkoties kā pieaugušā pārstāvim.

II NODAĻA — JURISDIKCIJA

5. pants

- (1) Pieaugušā personas un īpašumu aizsardzības pasākumu veikšana ir tās Līgumslēdzējas valsts tiesu vai pārvaldes iestāžu jurisdikcijā, kurā ir pieaugušā pastāvīgā dzīvesvieta.
- (2) Ja pieaugušā pastāvīgā dzīvesvieta mainās, pārceļoties uz kādu citu Līgumslēdzēju valsti, tad jurisdikcija ir tās valsts iestādēm, kurā ir jaunā pastāvīgā dzīvesvieta.

6. pants

- (1) Attiecībā uz pieaugušajiem, kas ir bēgļi, un tiem, kas sakarā ar viņu valstī notiekošām nekārtībām ir pārvietoti uz kādu citu valsti, 5. panta 1. punktā paredzētā jurisdikcija ir tās Līgumslēdzējas valsts iestādēm, kuras teritorijā pieaugušie atrodas pēc šādas pārvietošanas.
- (2) Iepriekšējais punkts attiecas arī uz pieaugušajiem, kuru pastāvīgo dzīvesvietu nav iespējams noteikt.

7. pants

- (1) Izņemot pieaugušos, kas ir bēgļi vai kas valstspiederības valstī notiekošu nekārtību dēļ ir starptautiski pārvietoti, tās Līgumslēdzējas valsts iestādēm, kuras valstspiederīgais ir pieaugušais, ir jurisdikcija veikt pasākumus pieaugušā personas vai īpašuma

aizsardzībai, ja tās uzskata, ka tās spēj labāk novērtēt pieaugušā intereses, un pēc tam, kad tās ir konsultējušas iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. pantu vai 6. panta 2. punktu.

- (2) Šo jurisdikciju neizmanto, ja iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. pantu, 6. panta 2. punktu vai 8. pantu, ir informējušas tās valsts iestādes, kuras valstspiederīgais ir pieaugušais, ka tās ir veikušas pasākumus, ko prasa situācija, vai ir nolēmušas, ka pasākumi nebūtu jāveic, vai ka tajās notiek tiesvedība.
- (3) Saskaņā ar 1. punktu veiktie pasākumi zaudē spēku, tiklīdz iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. pantu, 6. panta 2. punktu vai 8. pantu, ir veikušas pasākumus, ko prasa situācija, vai ir nolēmušas, ka pasākumi nav jāveic. Šīs iestādes attiecīgi informē iestādes, kuras veikušas pasākumus saskaņā ar 1. punktu.

8. pants

- (1) Līgumslēdzējas valsts iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. vai 6. pantu, ja tās uzskata, ka tas ir pieaugušā interesēs, pēc savas ierosmes vai pēc citas Līgumslēdzējas valsts iestādes lūguma var pieprasīt kādas 2. punktā minētās valsts iestādēm veikt pasākumus pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzībai. Pieprasījums var attiekties uz visiem vai dažiem šādas aizsardzības aspektiem.
- (2) Līgumslēdzējas valstis, kuru iestādēs var vērsties, kā noteikts iepriekšējā punktā, ir:
 - a) valsts, kuras valstspiederīgais ir pieaugušais;
 - b) valsts, kurā bijusi pieaugušā iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta;
 - c) valsts, kurā atrodas pieaugušā īpašums;
 - d) valsts, kuras iestādes pieaugušais ir rakstiski izvēlējis pasākumu veikšanai viņa aizsardzībai;
 - e) valsts, kurā ir pastāvīgā dzīvesvieta pieaugušajam tuvai personai, kas gatava uzņemties viņa aizsardzību;
 - f) valsts, kuras teritorijā pieaugušais atrodas, attiecībā uz pieaugušā personas aizsardzību.
- (3) Ja saskaņā ar iepriekšējiem punktiem noteiktā iestāde neatzīst savu jurisdikciju, jurisdikciju saglabā Līgumslēdzējas valsts iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. vai 6. pantu.

9. pants

Tās Līgumslēdzējas valsts iestādēm, kurā atrodas pieaugušā īpašums, ir jurisdikcija veikt aizsardzības pasākumus attiecībā uz šo īpašumu, ciktāl šādi pasākumi ir saderīgi ar pasākumiem, ko veic kompetentās iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. līdz 8. pantu.

10. pants

- (1) Visos steidzamības gadījumos jurisdikcija veikt jebkādus vajadzīgos aizsardzības pasākumus ir tās Līgumslēdzējas valsts iestādēm, kuras teritorijā atrodas pieaugušais vai pieaugušā īpašums.
- (2) Pasākumus, ko attiecībā uz pieaugušo, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā Līgumslēdzējā valstī, veic saskaņā ar šā panta iepriekšējo punktu, izbeidz, tiklīdz iestādes, kam ir 5. līdz 9. pantā paredzētā jurisdikcija, ir veikušas apstākļiem atbilstošus pasākumus.

- (3) Pasākumus, ko saskaņā ar šā panta 1. punktu Līgumslēdzējās valstīs veic attiecībā uz pieaugušo, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā trešā valstī, izbeidz, tiklīdz attiecīgā Līgumslēdzēja valsts ir atzinusi pasākumus, kas vajadzīgi attiecīgajos apstākļos un ko veic trešās valsts iestādes.
- (4) Iestādes, kas veikušas pasākumus saskaņā ar 1. punktu, ja iespējams, informē pieaugušā pastāvīgās dzīvesvietas Līgumslēdzējas valsts iestādes par veiktajiem pasākumiem.

11. pants

- (1) Izņēmuma kārtā Līgumslēdzējas valsts, kuras teritorijā atrodas pieaugušais, iestādēm ir jurisdikcija veikt pagaidu pasākumus pieaugušā personas aizsardzībai, kam ir teritoriāla iedarbība tikai attiecīgajā valstī, ciktāl šādi pasākumi ir saderīgi ar pasākumiem, kurus jau ir veikušas iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5.–8. pantu, un pēc tam, kad tās ir konsultējušas iestādes, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar 5. pantu.
- (2) Pasākumus, ko attiecībā uz pieaugušo, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā Līgumslēdzējā valstī, veic saskaņā ar šā panta iepriekšējo punktu, izbeidz, tiklīdz iestādes, kam ir 5. līdz 8. pantā paredzētā jurisdikcija, ir pieņēmušas lēmumu par aizsardzības pasākumiem, kuri var būt vajadzīgi attiecīgajos apstākļos.

12. pants

Ievērojot 7. panta 3. punktu, atbilstīgi 5. līdz 9. pantam veiktie pasākumi ir spēkā tiem noteikto laiku, pat ja, mainoties apstākļiem, ir zudis jurisdikcijas pamats, un tie ir spēkā, kamēr iestādes, kurām ir šajā Konvencijā paredzētā jurisdikcija, nav attiecīgos pasākumus grozījušas, aizstājušas vai izbeigušas.

III NODAĻA – PIEMĒROJAMIE TIESĪBU AKTI

13. pants

- (1) Īstenojot šīs Konvencijas II nodaļā paredzēto jurisdikciju, Līgumslēdzēju valstu iestādes piemēro savas valsts tiesību aktus.
- (2) Ja tas vajadzīgs pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzībai, tad izņēmuma gadījumos šīs iestādes tomēr var piemērot vai ņemt vērā tādas citas valsts tiesību aktus, ar kuru attiecīgajiem apstākļiem ir nozīmīga saistība.

14. pants

Ja pasākumu, ko pieņem kāda Līgumslēdzēja valsts, īsteno citā Līgumslēdzējā valstī, tad tā īstenošanas nosacījumus reglamentē šīs citas valsts tiesību akti.

15. pants

- (1) Pieaugušā piešķirto pārstāvības pilnvaru esību, apmēru, grozīšanu un izbeigšanos vai nu saskaņā ar vienošanos, vai ar vienpusēju aktu, kas jāīsteno, ja šāds pieaugušais nespēj

aizsargāt savas intereses, reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā vienošanās vai akta noslēgšanas brīdī ir pieaugušā pastāvīgā dzīvesvieta, ja vien šā panta 2. punktā minētie tiesību akti nav skaidri rakstiski norādīti.

- (2) Valstis, kuru tiesību aktus var noteikt, ir:
 - a) valsts, kuras valstspiederīgais ir pieaugušais;
 - b) valsts, kurā bijusi pieaugušā iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta;
 - c) valsts, kurā atrodas pieaugušā īpašums, attiecībā uz šo īpašumu.
- (3) Šādu pārstāvības pilnvaru īstenošanas kārtību reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā tās tiek īstenotas.

16. pants

Ja 15. pantā minētās pārstāvības pilnvaras netiek īstenotas tādā veidā, kas pietiekami nodrošina pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzību, tās var atsaukt vai grozīt ar pasākumiem, kurus veic iestāde, kam ir jurisdikcija saskaņā ar šo Konvenciju. Ja šādas pārstāvības pilnvaras tiek atsauktas vai grozītas, pēc iespējas plašāk jāņem vērā 15. pantā minētie valsts tiesību akti.

17. pants

- (1) Nevar apstrīdēt tāda darījuma spēkā esību, kas noslēgts starp trešo personu un citu personu, kura saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā veikts darījums, būtu tiesīga rīkoties kā pieaugušā pārstāvis, un trešā persona nevar būt atbildīga tikai tā iemesla dēļ, ka saskaņā ar šajā nodaļā norādītajiem tiesību aktiem otra darījuma puse nebija tiesīga rīkoties kā pieaugušā pārstāvis, izņemot gadījumu, kad trešā persona zināja vai arī tai bija jāzina, ka šādu pārstāvību reglamentē pēdējie no minētajiem tiesību aktiem.
- (2) Šā panta iepriekšējo punktu piemēro tikai tad, ja darījumu noslēgušas personas, kas atrodas vienas un tās pašas valsts teritorijā.

18. pants

Šīs nodaļas noteikumus piemēro arī tad, ja norādītie tiesību akti ir trešās valsts tiesību akti.

19. pants

Šajā nodaļā termins “tiesību akti” nozīmē valstī spēkā esošos tiesību aktus, izņemot kolīziju normas.

20. pants

Šī nodaļa neliedz piemērot tās valsts, kurā jānodrošina pieaugušā aizsardzība, tiesību aktu noteikumus, ja šo noteikumu piemērošana ir obligāta neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesību akti būtu piemērojami pretējā gadījumā.

21. pants

Ar šīs nodaļas noteikumiem noteikto tiesību aktu piemērošanu var atteikt tikai tad, ja to piemērošana ir acīmredzami pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

IV NODAĻA — ATZĪŠANA UN IZPILDE

22. pants

- (1) Piemērojot Līgumslēdzēju valstu tiesību aktus, atzīst kādas citas Līgumslēdzējas valsts iestāžu veiktos pasākumus.
- (2) Atzīšanu tomēr var atteikt:
 - a) ja pasākumu veikusi iestāde, kuras jurisdikciju nenosaka kāds no II nodaļas noteikumos paredzētajiem pamatojumiem vai tā nav atbildusi kādam no tiem;
 - b) ja pasākums ir veikts, izņemot steidzamus gadījumus, saistībā ar tiesvedību vai administratīvo procesu, nenodrošinot pieaugušajam iespēju tikt uzklaustam, un pārkāpjot tās valsts procedūras pamatprincipus, kurai izteikts lūgums;
 - c) ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kurai izteikts lūgums, vai ir pretrunā minētās valsts tiesību aktu noteikumiem, kuri ir obligāti neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesību akti būtu piemērojami pretējā gadījumā;
 - d) ja pasākums nav saderīgs ar vēlāku pasākumu, kas veikts trešā valstī, kurai būtu bijusi jurisdikcija saskaņā ar 5. līdz 9. pantu, un šis vēlākais pasākums atbilst atzīšanas prasībām valstī, kurai izteikts lūgums;
 - e) ja nav ievērota 33. pantā paredzētā procedūra.

23. pants

Neskarot 22. panta 1. punktu, ikviena ieinteresētā persona var lūgt Līgumslēdzējas valsts kompetentajām iestādēm pieņemt lēmumu par citā Līgumslēdzējā valstī pieņemta pasākuma atzīšanu vai neatzīšanu. Procedūru reglamentē tās valsts tiesību akti, kurai izteikts lūgums.

24. pants

Tās valsts iestādei, kurai izteikts lūgums, ir saistoši konstatētie fakti, ar ko savu jurisdikciju pamato tās valsts iestāde, kurā ir veikts attiecīgais pasākums.

25. pants

- (1) Ja Līgumslēdzējā valstī veikti un šajā valstī izpildāmi pasākumi ir jāizpilda kādā citā Līgumslēdzējā valstī, tad pēc ieinteresētās personas lūguma šādus pasākumus attiecīgajā citā valstī pasludina par izpildāmiem vai reģistrētiem izpildes nolūkā, ievērojot procedūru, kas paredzēta minētās valsts tiesību aktos.
- (2) Ikviena Līgumslēdzēja valsts, lai pasludinātu izpildāmību vai reģistrētu, piemēro vienkāršu un ātru procedūru.
- (3) Izpildāmības pasludināšanu vai reģistrāciju var atteikt, pamatojoties tikai uz kādu no 22. panta 2. punktā minētajiem iemesliem.

26. pants

Neskarot tādu pārskatīšanu, kas varētu būt vajadzīga iepriekšējo pantu piemērošanai, veiktie pasākumi nav pārskatāmi pēc būtības.

27. pants

Pasākumus, kas veikti vienā Līgumslēdzējā valstī un citā Līgumslēdzējā valstī pasludināti par izpildāmiem vai reģistrēti izpildes nolūkā, pēdējā minētajā valstī izpilda tā, it kā tos būtu veikušas šīs valsts iestādes. Izpildi veic saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurai izteikts lūgums, ciktāl to paredz šādi tiesību akti.

V NODAĻA — SADARBĪBA

28. pants

- (1) Līgumslēdzējas valstis norāda centrālo iestādi, kas pilda pienākumus, kurus šī Konvencija uzliek šādām iestādēm.
- (2) Federālas valstis, valstis ar vairākām tiesību sistēmām vai valstis ar autonomām teritoriālām vienībām ir tiesīgas norādīt vairākas centrālās iestādes un precizēt to funkciju teritoriālo un individuālo raksturu. Ja valsts ir izraudzījusies vairāk nekā vienu centrālo iestādi, tā izraugās to centrālo iestādi, kurai var adresēt visus paziņojumus, lai tā tos pārsūtītu šajā valstī kompetentai centrālai iestādei.

29. pants

- (1) Lai sasniegtu šīs Konvencijas mērķus, centrālās iestādes sadarbojas un veicina sadarbību starp savu valstu kompetentajām iestādēm.
- (2) Saistībā ar Konvencijas piemērošanu tās veic atbilstīgus pasākumus, lai sniegtu informāciju par savu valstu tiesību aktiem un pieejamiem pakalpojumiem, kas saistīti ar pieaugušo personu aizsardzību.

30. pants

Līgumslēdzēju valstu centrālās iestādes tieši vai ar valsts iestāžu vai citu struktūru starpniecību veic visus attiecīgus pasākumus, lai:

- a) ar visiem līdzekļiem veicinātu saziņu starp kompetentajām iestādēm situācijās, uz kurām attiecas Konvencija;
- b) pēc citas Līgumslēdzējas valsts kompetentās iestādes lūguma sniegtu palīdzību pieaugušā atrašanās vietas noteikšanā, ja ir ziņas, ka pieaugušais varētu atrasties tās valsts teritorijā, kurai izteikts lūgums, un ka viņam varētu būt vajadzīga aizsardzība.

31. pants

Līgumslēdzējas valsts kompetentās iestādes tieši vai ar citu struktūru starpniecību var mudināt izmantot mediāciju, samierināšanu vai līdzīgus līdzekļus, lai rastu saskaņotus risinājumus pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzībai situācijās, uz kurām attiecas Konvencija.

32. pants

- (1) Ja tiek apsvērts kāds aizsardzības pasākums un ja tas vajadzīgs sakarā ar pieaugušā apstākļiem, Konvencijā paredzētās kompetentās iestādes var lūgt citas Līgumslēdzējas valsts iestādi, kuras rīcībā ir informācija, kas attiecas uz pieaugušā aizsardzību, paziņot šo informāciju.
- (2) Ikviens Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka šā panta 1. punktā paredzētie lūgumi jānodod tās iestādēm tikai ar šīs valsts centrālās iestādes starpniecību.
- (3) Līgumslēdzējas valsts kompetentās iestādes var lūgt citas Līgumslēdzējas valsts iestādes palīdzēt īstenot aizsardzības pasākumus, ko veic saskaņā ar šo Konvenciju.

33. pants

- (1) Ja iestāde, kam ir 5. līdz 8. pantā paredzētā jurisdikcija, apsver pieaugušā ievietošanu iestādē vai citā vietā, kur var nodrošināt aizsardzību, un ja šādai ievietošanai jānotiek kādā citā Līgumslēdzējā valstī, tad minētā iestāde vispirms apspriežas ar pēdējās minētās valsts centrālo iestādi vai kādu citu kompetento iestādi. Šim nolūkam tā pārsūta ziņojumu par pieaugušo kopā ar ierosinātās ievietošanas iemesliem.
- (2) Lēmumu par ievietošanu nevar pieņemt valstī, kurai izteikts lūgums, ja valsts, kurai izteikts lūgums, centrālā iestāde vai cita kompetentā iestāde saprātīgā termiņā izsaka iebildumus.

34. pants

Gadījumā, ja pieaugušais ir nopietni apdraudēts, tās Līgumslēdzējas valsts kompetentās iestādes, kurā ir veikti vai tiek apsvērti pieaugušā aizsardzības pasākumi, ja tās ir informētas par pieaugušā pastāvīgās dzīvesvietas maiņu, pārceloties uz citu valsti, vai par pieaugušā atrašanos citā valstī, informē minētās citas valsts iestādes par apdraudējumu un pasākumiem, kuri tiek veikti vai par kuriem tiek lemts.

35. pants

Iestādes nepieprasa un nepārsūta informāciju, kā paredzēts šajā nodaļā, ja pēc šo iestāžu ieskatiem varētu apdraudēt pieaugušā personu vai īpašumu vai radīt nopietnus draudus pieaugušās personas ģimenes locekļa brīvībai vai dzīvībai.

36. pants

- (1) Neskarot iespēju noteikt pamatotu maksu par pakalpojumu sniegšanu, Līgumslēdzēju valstu centrālās iestādes un citas valsts iestādes pašas sedz izmaksas, kas tām rodas, piemērojot šo Konvenciju.

- (2) Līgumslēdzējas valstis var slēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām citām Līgumslēdzējām valstīm par maksas izlietojumu.

37. pants

Līgumslēdzējas valstis var slēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām citām Līgumslēdzējām valstīm, lai to savstarpējās attiecībās uzlabotu šīs nodaļas noteikumu piemērošanu. Valstis, kuras ir noslēgušas šādu nolīgumu, nosūta tā kopiju Konvencijas depozitāram.

VI NODAĻA — VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

38. pants

- (1) Tās Līgumslēdzējas valsts iestādes, kurā ir veikts kāds aizsardzības pasākums vai apstiprinātas pārstāvības pilnvaras, var personai, kam uzticēta pieaugušā personas vai īpašuma aizsardzība, pēc pieprasījuma izsniegt apliecību, kurā norādīts statuss, kādā šai personai ir tiesības rīkoties, un tai piešķirtās pilnvaras.
- (2) Uzskata, ka apliecībā norādītais statuss un pilnvaras šai personai piešķirtas no apliecības izsniegšanas datuma, ja nekas neliecina par pretējo.
- (3) Ikviena Līgumslēdzēja Valsts izvēlas iestādes, kas ir tiesīgas sagatavot šo apliecību.

39. pants

Personas datus, kas iegūti vai pārsūtīti saskaņā ar Konvenciju, izmanto vienīgi tādā nolūkā, kādā tie iegūti vai pārsūtīti.

40. pants

Iestādes, kam pārsūtīta informācija, nodrošina tās konfidencialitāti saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

41. pants

Visus dokumentus, ko nosūta vai iesniedz saskaņā ar šo Konvenciju, atbrīvo no legalizācijas vai līdzīgām formalitātēm.

42. pants

Katra Līgumslēdzēja valsts var norādīt iestādes, kurām iesniedz 8. un 33. pantā paredzētos lūgumus.

43. pants

- (1) Par norīkotajām iestādēm, kas minētas 28. un 42. pantā, paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam ne vēlāk kā šīs Konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta vai pievienošanās dokumenta deponēšanas dienā. Pastāvīgajam birojam paziņo arī par visām izmaiņām attiecībā uz šīm iestādēm.
- (2) Konvencijas 32. panta 2. punktā minēto paziņojumu iesniedz Konvencijas depozitāram.

44. pants

Līgumslēdzējai valstij, kurā attiecībā uz pieaugušā vai viņa īpašuma aizsardzību piemēro dažādas tiesību sistēmas vai dažādus tiesību normu kopumus, nav jāpiemēro šīs Konvencijas noteikumi attiecībā uz strīdiem, kas rodas vienīgi saistībā ar šīm dažādajām sistēmām vai tiesību normu kopumiem.

45. pants

Valstī, kurā attiecībā uz šajā Konvencijā reglamentētajiem jautājumiem dažādās teritoriālajās vienībās piemēro divas vai vairākas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumus:

- a) norādes uz pastāvīgu dzīvesvietu šādā valstī uzskata par norādēm uz pastāvīgu dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;
- b) norādes uz pieaugušā atrašanos šādā valstī uzskata par norādēm uz atrašanos teritoriālajā vienībā;
- c) norādes uz pieaugušā īpašuma atrašanos šādā valstī uzskata par norādēm uz pieaugušā mantas atrašanos teritoriālajā vienībā;
- d) norādes uz valsti, kuras valstspiederīgais ir pieaugušais, uzskata par norādēm uz teritoriālo vienību, kā noteikts šādas valsts tiesību aktos, vai – ja nepastāv attiecīgas tiesību normas – uz teritoriālo vienību, ar kuru pieaugušajam ir visciešākā saikne;
- e) norādes uz valsti, kuras iestādes pieaugušais izvēlēties, uzskata:
 - par norādi uz teritoriālo vienību, ja pieaugušais izvēlēties šīs teritoriālās vienības iestādes;
 - par norādi uz teritoriālo vienību, ar kuru pieaugušajam ir visciešākā saikne, ja pieaugušais izvēlēties valsts iestādes, nenorādot konkrētu teritoriālo vienību attiecīgajā valstī;
- f) norādes uz tādas valsts tiesību aktiem, ar kuru attiecīgajiem apstākļiem ir būtiska saikne, uzskata par norādēm uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru attiecīgajiem apstākļiem ir būtiska saikne;
- g) norādes uz tās valsts tiesību aktiem, procedūru vai iestādi, kurā veikts pasākums, uzskata par norādēm uz tiesību aktiem vai procedūru, kas ir spēkā šādā teritoriālajā vienībā, vai tās teritoriālās vienības iestādi, kurā šāds pasākums veikts;
- h) norādes uz valsts, kurai izteikts lūgums, tiesību aktiem, procedūru vai iestādi uzskata par norādēm uz tiesību aktiem vai procedūru, kas ir spēkā šādā teritoriālajā vienībā, vai tās teritoriālās vienības iestādi, kurā prasīta atzīšana vai izpilde;
- i) norādes uz valsti, kurā jāīsteno aizsardzības pasākums, uzskata par norādēm uz teritoriālo vienību, kurā šis aizsardzības pasākums jāīsteno;
- j) norādes uz šādas valsts struktūrām vai iestādēm, kas nav centrālā iestāde, uzskata par norādēm uz struktūrām vai iestādēm, kam ir tiesības rīkoties attiecīgajā teritoriālajā vienībā.

46. pants

Lai saskaņā ar III nodaļu noteiktu piemērojamos tiesību aktus attiecībā uz valstīm, kurās ir divas vai vairāk teritoriālās vienības, kam saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī Konvencija, ir pašām sava tiesību sistēma vai tiesību normu kopums, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja šādā valstī ir spēkā esošas tiesību normas, kas nosaka to, kuras teritoriālās vienības tiesību akti jāpiemēro, tad piemēro attiecīgās teritoriālās vienības tiesību aktus;
- b) ja šādu tiesību normu nav, tad piemēro attiecīgās teritoriālās vienības tiesību aktus, kā noteikts 45. pantā.

47. pants

Lai saskaņā ar III nodaļu noteiktu piemērojamos tiesību aktus attiecībā uz valstīm, kurās ir divas vai vairāk tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, ko piemēro dažādām personu kategorijām saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī Konvencija, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja šādā valstī ir tiesību normas, kas nosaka, kuru no tiesību aktiem jāpiemēro, tad piemēro attiecīgo tiesību aktu;
- b) ja šādu tiesību normu nav, tad piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar ko pieaugušajam ir visciešākā saikne.

48. pants

Attiecībās starp Līgumslēdzējām valstīm ar šo Konvenciju aizstāj Konvenciju par aizliegumu un tamlīdzīgiem aizsardzības pasākumiem (*Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*), kas parakstīta Hāgā 1905. gada 17. jūlijā.

49. pants

- (1) Konvencija neskar citus starptautiskos nolīgumus, kuru līgumslēdzējas puses ir šīs Konvencijas Līgumslēdzējas valstis un kuros ir noteikumi par jautājumiem, uz ko attiecas šī Konvencija, ja vien šāda nolīguma līgumslēdzējas puses nav deklarējušas ko citu.
- (2) Šī Konvencija neskar iespēju vienai vai vairākām Līgumslēdzējām valstīm slēgt nolīgumus, kuros attiecībā uz pieaugušajiem, kas ir šāda nolīguma līgumslēdzējas puses pastāvīgie iedzīvotāji, ir noteikumi par jautājumiem, uz ko attiecas šī Konvencija.
- (3) Nolīgumi, ko viena vai vairākas Līgumslēdzējas valstis noslēdz par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī Konvencija, neskar šīs Konvencijas piemērošanu attiecībās starp šādām valstīm un pārējām Līgumslēdzējām valstīm.
- (4) Šā panta iepriekšējie punkti attiecas arī uz vienotiem tiesību aktiem, ko pamato īpašas reģionālas vai citādas saites starp attiecīgajām valstīm.

50. pants

- (1) Konvencija attiecas uz pasākumiem tikai tad, ja tos kādā valstī veic pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā šajā valstī.

- (2) Konvencija attiecas uz tādu pasākumu atzīšanu un izpildi, kas veikti pēc tam, kad Konvencija ir stājusies spēkā starp valsti, kur tiek veikti pasākumi, un lūguma saņēmēju valsti.
- (3) Konvenciju no tās spēkā stāšanās brīža Līgumslēdzējā valstī piemēro pārstāvības pilnvarām, kas iepriekš piešķirtas saskaņā ar nosacījumiem, kuri atbilst 15. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

51. pants

- (1) Visus paziņojumus Līgumslēdzēju valstu centrālajām iestādēm vai citām iestādēm nosūta oriģinālvalodā, pievienojot tulkojumu attiecīgās valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām vai – ja tas nav iespējams – tulkojumu franču vai angļu valodā.
- (2) Līgumslēdzējas valstis, izdarot atrunu saskaņā ar 56. pantu, tomēr var iebilst pret angļu vai franču valodas lietojumu, bet ne pret abu valodu lietojumu.

52. pants

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ģenerālsēkretārs regulāri sasauca īpašo komisiju, lai pārskatītu Konvencijas darbību praksē.

VII NODAĻA — NOBEIGUMA NOTEIKUMI

53. pants

- (1) Konvencija atvērta parakstīšanai valstīm, kas bija Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences locekles 1999. gada 2. oktobrī.
- (2) To ratificē, pieņem vai apstiprina, un ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentus deponē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai, kas ir Konvencijas depozitārs.

54. pants

- (1) Ikviens cits valsts var pievienoties Konvencijai pēc tam, kad tā stājusies spēkā saskaņā ar 57. panta 1. punktu.
- (2) Pievienošanās instrumentu deponē depozitāram.
- (3) Šāda pievienošanās ir spēkā tikai attiecībā ar valsti, kas pievienojas Konvencijai, un tām Līgumslēdzējām valstīm, kas sešos mēnešos pēc 59. panta *b)* punktā minētā paziņojuma saņemšanas nav iebildušas pret minētās valsts pievienošanos. Pēc pievienošanās šādu iebildumu valstis var arī izteikt brīdī, kad tās ratificē, pieņem vai apstiprina Konvenciju. Par visiem šādiem iebildumiem paziņo depozitāram.

55. pants

- (1) Ja valstij ir divas vai vairākas teritoriālās vienības, kurās saistībā ar jautājumiem, uz ko attiecas šī Konvencija, piemēro dažādas tiesību sistēmas, tad šāda valsts var – parakstot,

ratificējot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju vai arī pievienojoties tai – deklarēt, ka Konvencija attiecas uz visām šīs valsts teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām teritoriālajām vienībām, un šādu deklarāciju var jebkurā laikā grozīt, iesniedzot citu deklarāciju.

- (2) Par šādu deklarāciju paziņo depozitāram, un tajā skaidri norāda teritoriālās vienības, uz kurām šī Konvencija attiecas.
- (3) Ja valsts neiesniedz šajā pantā paredzēto deklarāciju, Konvencija attiecas uz visām šīs valsts teritoriālajām vienībām.

56. pants

- (1) Jebkura valsts var ne vēlāk kā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās brīdī, vai arī 55. pantā paredzētās deklarācijas sniegšanas brīdī, veikt 51. panta 2. punktā paredzēto atrunu. Citas atrunas veikt nevar.
- (2) Ikviens valsts var jebkurā brīdī atsaukt savu atrunu. Par šādu atsaukumu paziņo depozitāram.
- (3) Atruna zaudē spēku trešā kalendārā mēneša pirmajā dienā pēc iepriekšējā punktā minētā paziņojuma saņemšanas.

57. pants

- (1) Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu termiņam pēc trešā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta deponēšanas, kā minēts 53. pantā.
- (2) Pēc tam Konvencija stājas spēkā šādi:
 - a) attiecībā uz valstīm, kas Konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina pēc tās stāšanās spēkā, – tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu termiņam pēc attiecīgā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta deponēšanas;
 - b) attiecībā uz valstīm, kas pievienojas Konvencijai, – tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu termiņam pēc 54. panta 3. punktā paredzētā sešu mēnešu termiņa;
 - c) attiecībā uz teritoriālajām vienībām, uz kurām Konvencija tiek attiecināta saskaņā ar 55. pantu, – tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu termiņam pēc minētajā pantā paredzētā paziņojuma saņemšanas.

58. pants

- (1) Šīs Konvencijas Līgumslēdzējas valstis var denonsēt to, iesniedzot depozitāram rakstisku paziņojumu. Denonsēšana var attiekties tikai uz noteiktām teritoriālajām vienībām, uz ko attiecas Konvencija.
- (2) Denonsēšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko divpadsmit mēnešu termiņam pēc tam, kad depozitārijs ir saņēmis paziņojumu. Ja paziņojumā ir norādīts ilgāks termiņš, pēc kura denonsēšana stājas spēkā, tad denonsēšana stājas spēkā, beidzoties šādam ilgākam termiņam.

59. pants

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstīm un valstīm, kas pievienojušās saskaņā ar 54. pantu, depozitārs paziņo par:

- a) parakstīšanu, ratifikāciju, pieņemšanu un apstiprināšanu, kas minēta 53. pantā;
- b) pievienošanas un iebildumiem, kas celti sakarā ar 54. pantā minēto pievienošanas;
- c) dienu, kad saskaņā ar 57. pantu Konvencija stājas spēkā;
- d) deklarācijām, kas minētas 32. panta 2. punktā un 55. pantā;
- e) nolīgumiem, kas minēti 37. pantā;
- f) atrunām, kas minētas 51. panta 2. punktā, un par 56. panta 2. punktā minētajiem atsaukumiem;
- g) denonsēšanu, kas minēta 58. pantā.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Parakstīta Hāgā 2000. gada 13. janvārī angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā kopijā, ko deponē Nīderlandes Karalistes valdības arhīvos un kuras apliecinātu kopiju, izmantojot diplomātiskos kanālus, izsūta katrai valstij, kas ir Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences locekle.